

ת"פ 30175/08/23 - מדינת ישראל נגד מחמד סעאדה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 30175-08-23 מדינת ישראל נ' סעאדה(אסיר)

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	מחמד סעאדה

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **קבלת רכב גנוב**, לפי סעיף 413 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); **נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה נוסח חדש [תשכ"א, 1961 (להלן: פקודת התעבורה)]; **נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 62(2) בפקודת התעבורה, ו**נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל - 1970.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב האזור אשר לא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל. בתאריך 6.8.2023 בשעה 23:00 החנה המתלונן את רכבו מסוג טויוטה ראב 4 בעיר רחובות ועזב אותו כשהוא סגור ונעול. בתאריך 7.8.2023 בשעה 04:00 קיבל הנאשם את הרכב מאחר ביודעו כי מדובר ברכב גנוב ונהג בו. בנסיבות אלה, הבחינו שוטרים ברכב מתקרב אל מחסום רנתיס. משהבחין הנאשם בחסום ביצע פניה חדה ימינה עד אשר התנגש עם הרכב בבטונדה סמוכה. מיד ובסמוך פרק הנאשם מן הרכב והחל בבריחה מהשוטרים ולא שעה לקריאות השוטרים לעבר. במהלך המרדף מעד הנאשם וכשניסו השוטרים לעצרו, התנגד הנאשם למעצרו תוך שדחף את אחד השוטרים.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירו ועל הערכים המוגנים שנפגעו ובהם הסיכון שנגרם לציבור ולזכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ובפרט בתקופה מתוחה מבחינה ביטחונית, הפגיעה שנגרמו לרכוש, לסדר הציבורי, לביטחון המשתמשים בדרך ולשוטרים שמילאו את תפקידם כדין. עוד עמדה על הקלות בה יכול היה הנאשם להבריא את

הרכב הגנוב אל שטחי האזור. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי יש להעביר מסר ברור שיש דין ויש דיין בתקופה שהמדינה והשוטרים עושים כל שלאל ידם על מנת להביא לתפיסתם של עברייני רכב תושבי הרשות הפלסטינאית ולהעמידם לדין. לשיטת המאשימה, בעבירה של קבלת רכב גנוב המבוצעת על ידי מי שנכנס לישראל שלא כדין, יש לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו ב- 10 חודשי מאסר בפועל אולם בהתחשב בעבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים. נוכח הודייתו של הנאשם בכתב האישום והיעדר עבר פלילי, ביקשה להשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה כך שיושטו עליו 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ממושך, קנס, פיצוי למתלונן ופסילה בפועל ועל תנאי.

הסנגור ביקש לתת משקל לתיקון בכתב האישום, לאחר שעבירות התפרצות לרכב, גניבת רכב ונהיגה פוזחת נמחקו מכתב האישום. בתוך כך נטען כי הנהיגה בקלות ראש היא ברף נמוך. הסנגור הפנה לפסיקה רבה ממנה ניתן ללמוד, כך נטען, כי מתחם הענישה הוא נמוך משמעותית מזה שטענה לו המאשימה. בגדרי מתחם הענישה ביקש לתת ביטוי להודייתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, להרתעה שחווה כתוצאה ממעצרו, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם וכן למצבו הכלכלי הרעוע, אשר הביא אותו לבצע את העבירות. סיכומם של דברים, ביקש להשית על הנאשם עונש של 6-7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי מכביד, פסילה בפועל ועל תנאי, והתחייבות כספית בסכום גבוה.

מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "זו פעם ראשונה ופעם אחרונה שאעשה את זה, אני אף פעם לא עושה דברים נגד החוק, אמא שלי חולת לב, אבא שלי מבוגר, יש לי אחים קטנים ואני זה שמפרנס אותם בבית, אני לא אחזור על זה בחיים ואני מבקש סליחה ושהעונש יהיה מקל".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

כידוע, גזירת הדין תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירה של גניבת רכב היא עבירה נפוצה אשר הוכרה בחקיקה ובפסיקת בית המשפט העליון כעבירה חמורה, הפוגעת בקניינם של האזרחים, מקעקעת את תחושת הביטחון הציבורי וטמון בה גם נזק עקיף לציבור בכללותו, לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות, הצורך בהתקנת אמצעי מיגון ועוד (ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014)). נפיצותן של עבירות גניבת רכב והעברתם אל שטחי הרשות הפלסטינית מלמדת כי הן קלות לביצוע ומנגד- קיים קושי ניכר לאתר את העבריינים ולהביאם לדין. על רקע האמור, חזר בית המשפט העליון על הצורך בהטלת עונשי מאסר משמעותיים שיהיה בהם כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות (ראו: רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018); רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.2020)).

הנאשם אמנם לא גנב את הרכב בעצמו אלא קיבל את הרכב מאחר, אולם חלקו אינו שולי כלל ועיקר, שכן הוא זה שנהג ברכב במטרה להבריחו אל שטחי הרשות הפלסטינית. עוד יצוין בהקשר זה, כי על אף שלכאורה עבירה של קבלת רכב גנוב היא קלה יותר מעבירה של גניבת רכב, המחוקק מצא לנכון לקבוע בגין שתי העבירות את אותו עונש מקסימלי ומכאן ניתן ללמוד כי ראה לנגד עיניו את הצורך להעניש בחומרה את כל מי שנוטל חלק בעבירות רכוש הקשורות ברכב.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית. הנאשם נכנס לישראל ללא היתר ומבלי שעבר את המסנת הביטחונית, לא למטרות פרנסה אלא בכוונה לבצע עבירת רכוש, תוך פגיעה בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע הבאים בשעריה. פגיעה נוספת נגרמה לביטחון הציבור ורכושו וכן לשלום המשתמשים בדרך ובפרט כשמדובר במי שלא הוסמך לנהיגה ואף נהג בקלות ראש בניסיונו להימלט מאימת הדין ונתפס רק בשל ערנותם של כוחות הביטחון.

אפנה למספר פסקי דין שיש בהם כדי להאיר על מדיניות הענישה הראויה, בשינויים המחויבים:

עפ"ג (מרכז) 63242-10-20 **קבהא נגד מדינת ישראל** (16.11.2020) - המערער הורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר לגנוב רכב וגניבת רכב בצוותא עם אחרים. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, והשית על הנאשם, שבעברו הרשעה ביטחונית והרשעה נוספת בעבירה של כניסה לישראל, מאסר למשך 14 חודשים כעתירת המאשימה, תוך שציין כי מדובר בעונש מתון. ערעור הנאשם נדחה בהסכמה לאחר שקיבל את הערות בית המשפט.

ע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.06.2020) - המערער הורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא, נהיגה בקלות ראש (לפי פקודת התעבורה) והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 14 עד 25 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של המערער על 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

עפ"ג (מרכז) 61853-01-13 **דעמה נ' מדינת ישראל** (7.4.2013) - נדחה ערעור הנאשם נגד עונש מאסר בן 15 חודשים שהושת עליו בעקבות הרשעתו בעבירות בכניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב (לפי סעיף 413ב(ב) בחוק העונשין), נהיגה פוזת, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, לאחר שנקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 30560-12-22 **מדינת ישראל נ' יזן יוסף** (20.12.2023) - מדובר במי שהורשע בריבוי עבירות הקשורות בגניבת רכב. באישומים בהם הורשע בעבירות קשירת קשר לפשע, קבלת רכב גנוב וחבלה במזיד ברכב נקבע כי מתחם הענישה נע בין 12 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. ודוק- אין מדובר בשוהה בלתי חוקי ואף לא יוחסו לנאשם נהיגה בקלות ראש או נהיגה ללא רישיון.

ת"פ (רמ') 14441-01-22 **מדינת ישראל נ' יזן מנצור** (31.5.2022) - הנאשם הורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח. נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (נת') 7172-09-21 **מדינת ישראל נ' וחי גבר** (22.3.2022) - נקבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בעניינו של מי שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, קבלת רכב גנוב שהושג בעבירה (מדובר באופנוע), נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

וראו גם: עפ"ג (ת"א) 51527-01-23 **מדינת ישראל נ' יעקב** (14.2.2023); ת"פ (נת') 5061-05-23 **מדינת ישראל נ' אסיד טקז** (30.10.2023); ת"פ (נת') 71639-11-21 **מדינת ישראל נ' סוף חאג' יחיא** (12.12.2023).

ההגנה הפנתה למספר פסקי דין שיש בהם כדי ללמד, לשיטתה, על מתחמי ענישה מקילים יותר אולם בעניינו יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הוא תושב האזור, נסיבה שלא מתקיימת באותם פסקי דין:

עפ"ג (חי') 10294-07-22 **מצארה נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד** (20.10.2022) -הנאשם הורשע בארבע עבירות של גניבת רכב בצוותא קשירת קשר ובשתי עבירות של הסעת שב"ח. נקבע מתחם ענישה אחד בגין כלל האירועים שנע בין 15 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי מצא לדחות את שני הערעורים, אולם בצד זאת מצא להעיר כי לו היה יושב בדין כערכאה דיונית היה מטיל על הנאשם עונש מאסר חמור יותר.

רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.2017) - הנאשם הורשע בגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר שיישאו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור מדינה נגד קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 8 חודשי מאסר בפועל.

ראו פסיקה נוספת שהגישה ההגנה: ת"פ (י-ם) 43771-01-17 **מדינת ישראל נ' סמארה** (21.1.2018); עפ"ג (י-ם) 33428-10-20 **מדינת ישראל נ' פראח** (12.9.2021); ת"פ (י-ם) 52655-11-20 **מדינת ישראל נ' גאבר** (16.8.2021).

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה אני מאמצת את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה, קרי, 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית.

גזירת העונש בגדרי מתחם הענישה

למעשה אין מחלוקת שיש לגזור את דינו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, על אף שאין מדובר בעתירה מובנת מאליה בשים לב לצורך בהרתעת הרבים.

אציין כי הנאשם הוא צעיר כבן 23 הנעדר הרשעות קודמות.

עוד יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו בכתב האישום המתוקן טרם שמיעת ראיות, המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים והעדים.

עוד שקלתי את היותו נתון במעצר עד לתום ההליכים ואת ההשלכה שיש למאסרו על בני משפחתו.

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל אשר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

ד. פיצויים בסך 1,000 ₪ למתלונן, אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 10.3.2024 ויועברו למתלונן על ידי המזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה.

ה. קנס בסך 750 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.3.2024.

תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מיום שחרורו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.